

Funkce v R, příklady předzpracování dat v R

B03128 – Úvod do skriptovacího jazyka R (zkrácená online verze)

Lubomír Štěpánek^{1, 2}

¹Oddělení biomedicínské statistiky
Ústav biofyziky a informatiky
1. lékařská fakulta
Univerzita Karlova v Praze

²Katedra biomedicínské informatiky
Fakulta biomedicínského inženýrství
České vysoké učení technické v Praze

(2020) Lubomír Štěpánek, CC BY-NC-ND 3.0 (CZ)

Dílo lze dále svobodně šířit, ovšem s uvedením původního autora a s uvedením původní licence. Dílo není možné šířit komerčně ani s ním jakkoliv jinak nakládat pro účely komerčního zisku. Dílo nesmí být jakkoliv upravováno. Autor neručí za správnost informací uvedených kdekoli v předložené práci, přesto vynaložil nezanedbatelné úsilí, aby byla uvedená fakta správná a aktuální, a práci sepsal podle svého nejlepšího vědomí a svých „nejlepších“ znalostí problematiky.

Obsah

- 1 Úvod do funkcí
- 2 Vlastní funkce
- 3 Argumenty funkcí
- 4 Příklady předzpracování dat
- 5 Literatura

Úvod do funkcí v R

- funkce jsou důležité části kódu (a tedy programu)
- kromě funkcí má smysl odlišovat ještě procedury

```
1 || is.function(print)      # TRUE
2 || is.function("print")   # FALSE
```

Komponenty funkce

- funkce v R je složena ze tří částí
 - hlavička (*head* či *formals*)
 - obsahuje argumenty funkce
 - lze volat příkazem `formals()`
 - tělo (*body*)
 - obsahuje veškerý kód uvnitř funkce
 - lze volat příkazem `body()`
 - prostředí (*environment*)
 - mapuje lokalizaci všech proměnných ve funkci
 - lze volat příkazem `environment()`

```
1 f <- function(x){x^2}
2 f                               # function(x){x^2}
3
4 formals(f)                      # $x
5 body(f)                        # x^2
6 environment(f)                 # <environment: R_GlobalEnv>
```

Vestavěné funkce

- většina funkcionality R je dána vestavěnými funkcemi
- ty jsou optimalizované, odladěné
- je-li to možné, je vhodné je preferovat před uživatelem definovanými funkcemi

Uživatelem definované funkce

- pro unikátnější operace je možné definovat vlastní funkce
- komponenty vlastní funkce jsou *hlavička s argumenty* a *tělo*
- obecná syntaxe

```
1      nazevFunkce <- function(  
2          argument_1,  
3          argument_2,  
4          # ...  
5      ){  
6          # ''  
7          # komentář  
8          # ''  
9  
10         procedura s argumenty  
11         return(výstup)  
12     }
```

Uživatelem definované funkce

- například

```
1      sectiCtverce <- function(a, b){  
2  
3          # ''  
4          # vrací součet čtverců čísel "a" a "b"  
5          # ''  
6  
7          return(a ^ 2 + b ^ 2)  
8  
9      }
```


Pořadí argumentů v hlavičce funkce

- při volání funkce mohou být argumenty v její hlavičce specifikovány úplným názvem, částečným názvem, nebo pořadím (sestupně dle priority v tomto pořadí)

```
1  f <- function(ab, abc, b){  
2      1 * ab + 2* abc + 3 * b  
3  }  
4  f(ab = 1, abc = 2, b = 3) # 14  
5  f(abc = 2, ab = 1, b = 3) # 14  
6  f(1, 2, 3)                # 14  
7  f(2, 1, 3)                # 13  
8  f(ab = 1, ab = 2, b = 3)  
9      # formal argument "ab" matched  
10     # by multiple actual arguments  
11  f(a = 1, abc = 2, b = 3) # 14
```

Iterování nad funkcemi

- předpokládejme, že chceme pro vektor hodnot x zjistit postupně průměr, minimum, maximum, medián, směrodatnou odchylku, varianci a vždy poslední cifru čísla

```
1  set.seed(1); x <- floor(runif(100) * 100)
2
3  for(my_function in c(
4      "mean",
5      "min",
6      "max",
7      "median",
8      "sd",
9      "var",
10     function(i) i %% 10
11 )){
12     print(do.call(my_function, list(x)))
13 }
```

Defaultní argument

- funkce v R mohou mít defaultní hodnoty

```
1 | f <- function(a = 1, b = 2){c(a, b)}  
2 | f() # c(1, 2)
```

- díky lazy evaluaci argumentů je lze definovat i závisle na sobě

```
1 | g <- function(a = 1, b = a * 2){c(a, b)}  
2 | g() # c(1, 2)
```

- dokonce lze definovat argumenty i pomocí proměnných, které vznikají až v těle funkce

```
1 | h <- function(a = 1, b = d){  
2 |   d <- (a + 1) ^ 2; c(a, b)  
3 | }  
4 | h() # c(1, 4)
```

Chybějící argument

- ve funkcích v R lze kontrolovat, zda argument chybí, pomocí příkazu `missing()`

```
1 | i <- function(a, b){  
2 |   c(missing(a), missing(b))  
3 | }  
4 | i()           # TRUE TRUE  
5 | i(a = 1)     # FALSE TRUE  
6 | i(b = 2)     # TRUE FALSE  
7 | i(1, 2)      # FALSE FALSE
```

Dot-dot-dot argument (...)

- umožňuje ve funkcích v R používat argumenty, které jsou unikátní jen pro některé z vnořených funkcí

```
1  f <- function(x, ...){
2    mean(x, ...)
3  }
4  f(c(0, 1, 2, 3, 3, 3, 3))
5    # 2.142857
6  f(c(0, 1, 2, 3, 3, 3, 3), trim = 1)
7    # 3
```

Krátká případová studie na předzpracování dat

- více ve skriptu `_03_script_.R`
 - pomocí balíčku `openxlsx` můžeme nahrajeme excelová data
 - poté přetypujeme proměnné do vhodných datových typů
 - dopočítáme některé nové proměnné
 - pro některé kombinace proměnných spočítáme průměrné hodnoty
 - vykreslíme některé diagramy

Literatura

Alain F. Zuur, Elena N. Ieno and Erik Meesters. *A Beginner's Guide to R*. Springer New York, 2009. DOI: 10.1007/978-0-387-93837-0. URL: <https://doi.org/10.1007/978-0-387-93837-0>.

Hadley Wickham. *Advanced R*. Boca Raton, FL: CRC Press, 2015. ISBN: 978-1466586963.

Děkuji za pozornost!

lubomir.stepanek@lf1.cuni.cz

lubomir.stepanek@fbmi.cvut.cz

► GitHub

https://github.com/LStepanek/B03128_Uvod_do_skriptovaciho_jazyka_R